

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 237.

Tiende Session.

56de Møde.

Dnsdagen den 15de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat)

Sjæbning (fortsat): Saadanne Beslæmmelser staar der ogsaa i den her omhandlede Lov, men vi ere som sagt komne til den Erkjendelse, at de ikke ere tilstræffelig betryggende, og de staae dog her under langt jarligere Forhold end med Hensyn til den skællandste Jernbane, thi angaaende denne leve vi dog i et Slags Haab, men her bliver Kul. Man taler om 2 og 1 pCts Overskudsindtægt, men der bliver slet ingen; kan en Bane af den Bestaaffenhed drive sig selv de første Aar, saa maa man sige Tak til, og der kan endog blive Spørgsmaal om et Tilskud til Driftsomkostninger. Det eneste Gode, der er ved denne Lov, det er, at den saa at sige affrakter enhver betænkstom Entrepreneur derved, at han skal drive Banen selv; thi den, der kjender Noget til disse Forhold, som det ærede Medlem jo kjender langt bedre end vi Andre, han maa vide, at en Bane under disse Betingelser i de første Aar ikke vil betale sig, og dersom det kommer an paa praktisk Erfaring i denne Henseende, saa vil jeg sige det ærede Medlem, at jeg har bestyret en Jernbane i flere Aar, som laa under langt gunstigere Betingelser end denne, som havde to Endepunkter og var en kort Bane mellem to store Byer, men den betalte sig ikke i de første 2—3 Aar; den gav i den Tid ikke en eneste Skilling Udbytte. Derfor er jeg hængt for, at det ærede Medlem, trods alle de Beregninger, han har gjort, vil komme tilforn, naar Undersøgelsen skal gaae

for sig for ramme Alvor. Jeg skal ikke gjøre mig nogen Umage for at forringe hans Selverkjendelse i dette Capitel, jeg skal lade ham beholde den, men jeg vil dog bede ham ogsaa at indrømme os Andre nogen Selverkjendelse. Har det ærede Medlem nogenstunde læst Loven af 4de Marts s. A. rigtig igjennem? (Klæe: Jo, jeg har!) Virkelig for ramme Alvor paa Ære og Samvittighed? Veed det ærede Medlem Andet om denne Lov, end at det er en Lov, hvorved Regjeringen kan komme til det forunderlige Foretagende at lægge en Jernbane fra Aarhus til et Sted ved Limfjorden, og som har den store Fortjeneste at gaae til Randers? (Klæe: Jo!) Naa, saa det veed det ærede Medlem, men det er vistnok omtrent ogsaa det Hele. Har det ærede Medlem virkelig lagt alvorlig Mærke til de Betingelser, som opstilles i § 7, de meget vanskelige finantstuelle Betingelser, som man gif ind paa, dengang man formodede, at de 8 Millioner ikke absolut behøvedes, men at de vilde gaae ud over det, der behøvedes; hvortmod man nu maa indsee, at dersom Banen skulde anlægges for 8 Millioner, saa kunde det kun skee derved, at Gen eller Anden haabede paa at kunne puste Foretagendet op til Noget, hvorved der kunde speculeres paa Actier, som man da kastede ind paa Markedet, tog sit Provenu deraf og siden lod den bære Byrden deraf, der, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) sagde, havde garanteret 4 pCt. Rente af Capitalen, det vil sige Staten, — og har gjort det for at faae en Jernbane, der fjorte noget Ost fra Thy til Aarhus. Det er min Grund, hvorfor jeg takker det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), fordi han har paataget sig den